

ANTENA

PARRÒQUIA DE SANT FELIU, MÀRTIR
CONSTANTÍ

Juny de 2007

núm. 29

No som illes

Ens podem realitzar sent feliços, sense els altres? Aquesta és la pretensió d'una determinada manera de pensar i de fer. La passió per les coses i els risc de deixar-nos seduir pels objectes de consum pot fer creure que "tenint de tot" ja no necessitem dels altres. O es pot dir encara d'una altra manera: els altres, sí, però sempre en funció dels meus interessos. Doncs no!

No som illes, deia ja un famós pensador. Per realitzar-se, doncs no solament haurem de fer referència a la família i a la comunitat, sinó que ens hi hem d'implicar i dinamitzar la part que ens correspon. No sols. Com el pare i la mare que saben que el centre dels seus esforços són pels fills.

Participar no significa pas estar sempre en una activitat social pública; vol dir haver descobert quin és el paper dins de la comunitat. Així tenir cura d'un malalt o fer companyia a una àvia és ser un membre actiu.

Ens podem permetre no participar en la vida comunitària i pretendre així ser feliços? Per extensió pregunto: és que Europa es pot permetre prescindir del tercer món?.

O a casa: és creïble la Institució del nostre poble que pretengui viure aïlladament, prescindint dels altres? Fins i tot per egoisme hem de pensar com mantenir una relació de col·laboració entre uns i altres. Ens necessitem perquè som part d'una mateixa família humana i més encara si diem que Déu és Pare (i Mare) de tots.

Sant Feliu, o Fèlix, que vol dir feliç no li va importar donar la seva vida tot testificant que primer era la veritat que el seu interès. La Festa Major ens anima a pensar ell per imitar-lo i per celebrar que hom es realitza donant-se als altres.

No somos islas

¿Nos podemos realizar siendo felices al margen de los demás?. Esta es la pretensión de una manera determinada de ser y hacer de nuestro tiempo. La pasión por las cosas y el riesgo de dejarnos seducir por los objetos de consumo pueda hacernos creer que "teniendo de todo" ya no necesitamos de los demás. Decirlo de otra manera sería: los otros sí, pero siempre en función de mis intereses. Pues no!

No somos islas, nos dice un famoso pensador.

Para realizarnos, no solo tenemos como referencia a la familia y a la comunidad, sino que hay que implicarnos y dinamizar la parte que nos corresponde. Como el padre y la madre que saben que el centro de sus esfuerzos son para los hijos.

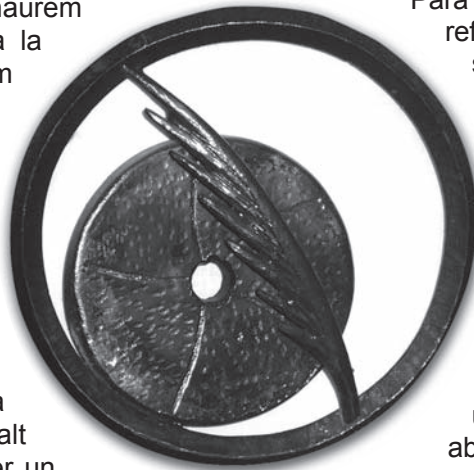
Participar no significa estar siempre en una actividad social pública; significa descubrir cual es el papel que una tiene en relación con los demás. A veces cuidar de un enfermo o hacer compañía a una abuela ya es participar.

¿Nos podemos permitir el lujo de no participar en la vida comunitaria y aún pretender ser felices? ¿Por extensión: ¿Europa puede prescindir del tercer mundo?

O entre nosotros: ¿Es creíble una institución de nuestro pueblo que pretenda vivir aisladamente, prescindiendo de los otros? Incluso egoístamente hemos de pensar cómo mantener una relación de colaboración entre unos y otros. Nos necesitamos, porque somos parte de una misma familia humana y aún más cuando nos sabemos todos hijos de un mismo Dios Padre (y Madre).

Sant Felix, que significa feliz, no le importó dar la vida testificando así que le importa más la verdad que su interés personal. La Fiesta Mayor nos anima a pensar en él para imitarle y celebrar que uno se realiza dándose a los demás.

Mn Pere Dalmau

MOVIMENT PARROQUIAL

Batejos

Abril Mireia Lozada Díaz
Maig David Navarro Font
Africa Frade Cardoso
José Ramon Jiménez Martínez
Miguel Jiménez Martínez
Athony Magán Valdivia
Kevin Calatrava García
Marc Gibert Vallverdú

Casaments

Abril Jesús Poyatos Ramos
Isabel M. Menacho Martínez
Juny Lluís Torrents Camps
Beatriz Díaz Navarro

Enterraments

Abril Rosa Bonet Queralt
Amadeo Mesegue Borràs
M. Carme Massó Bofarull
Maig Júlia Solé Tarrida
Montserrat Bofarull Alegret
Josep Ivern Busquets
Paca Fernández Martín
Juny Emilio García González
Isabel Jiménez Ramírez

Primera comunió

Guillem Alba Gil, José Manuel Álvarez Vizcarro, Samuel Barros Salmerón, José Belando González, Jordi Bergadà Fortuny, Elsa Cáceres Lozada, Samara Calatrava García, Aleix Camacho Ochoa, Laura Castillo Suárez, M. del Carmen Díaz Hernández, Alexandra Font Belmonte, Jordi Gibert Vallverdú, Andreu Girons Español, Leyre Gómez Casado, Felipe Gómez García, Judit González de la Fuente, Andrea Magán Valdivia, Rubén Martínez García, María Martínez Martínez, Rubén Martínez Suárez, Patricia Menacho Domínguez, Melani Menéndez, Angel Miguel Guerrero, Elena Nicolau Ema, M. Joana Paz Madrid, Esteban Ponce Clapassón, Joan Reina Álvarez, M^a del Pilar Sánchez García, Xavier Saràbia Martínez, Judit Segura Mínguez, Mar Sicília Ivern, Jaume Torrens Vallverdú, Dídac Torres Ruiz, Vanesa Vargas Garay.

Infants 1a Catequesi, final de curs.

La Diada de Pentacosta es va celebrar la Unció dels Malalts. Els qui no podien anar a l'Església, la varen rebre a casa. És per viure cristianament la malaltia o la debilitat en la vellesa.

La Diada de Corpus manté viva la tradició de manifestar-se al carrer. El nou altar d'enguany ho demostra.

Les persones que tenen responsabilitats dins la parròquia fem la Trobada de Grups al final de curs. Enguany va ser a Pared Delgada. Una suggerent presentació, un concurs, l'Eucaristia, el sopar, el bingo i el bon ambient van ser l'itinerari del capvespre/nit.

Sopar a la plaça

Dia 21 de Juliol

Ajudem a les despeses de la sagristia

Aportació de 17 euros

**Adquiriu el tiquet als llocs de costum
o al Centre Parroquial**

Tardes d'Aventura

Del 23 al 28 de juliol

*L'Esplai Tots Constantinencs
organitza una aventura cada tarda.*

Amb sentit.

És pels infants de 6 a 12 anys.

Apunteu-vos-hi.

Aplec de l'Esperit

Dels 5200 joves cristians que van trobar-se a Tarragona, 36 eren de Constantí: els de Confirmació, catequistes i voluntaris. Tot una festa, una experiència cristiana i un compromís a mantenir-se Marcats per l'Esperit. Conscients que vivim en un consumisme que ens marca una manera de fer, es vol plantar cara i dir en veu alta que hi ha un altre estil de reaccionar: deixar-se portar per l'Esperit. Va ser tot una trobada d'una extraordinària riquesa. Va fer descobrir que hi ha joves, hi ha Església, hi ha alternatives cristianes. Hi ha noves maneres de respondre a la crida que ens fa Jesús, que allibera de les falses maneres de muntar-se la vida.

Joves i catequistes en la trobada de l'Aplec de l'Esperit.

Els nous veïns

Con la voluntat de hacer un gesto real de solidaridad con los que más sufren, Cáritas, en nombre de los cristianos, aceptamos el compromiso de acoger a dos senegaleses que ahora viven entre nosotros y les hemos preguntado:

- **Per què us vàreu decidir a venir cap a Europa?**

Porque en mi país hay mucha pobreza y mi familia no tienen ningún tipo de recurso económico para poder subsistir. No hay empleo y somos una familia numerosa. Por eso decidí venir para tener un mejor futuro y poder ayudar a mi familia

- **Va ser difícil el viatge?**

Fue muy difícil. Una de las experiencias más horribles de mi vida. Tuve que vivir en carne propia el hambre, la muerte y la desesperación. Siete días por el mar en patera; el cuarto día se había acabado el agua y la comida. Vimos dolor, muertes.

- **Abans de venir a Constantí, com vivíeu?**

Vivía en la calle; para poder comer había que pedir limosna a la gente y cuando podía me escondía en los pisos para poder dormir bajo un techo

- **Quan guanya un treballador de la vostra categoria al Senegal?**

Entre 50 y 100 euros al mes, cuando hay trabajo

- **Com us sentiu aquí?**

Me siento muy bien, ya que tengo amigos y me hacen sentir como en casa.

- **Què feu ara?**

Todavía no tenemos trabajo. Aprenem català i esperem tenir els papers aviat. Pensem molt en la família; sobretot penso en la mare, doncs es va morir el meu pare.

- **Què més enyoreu?**

El que més la família, els amics i l'esposa

- **Quin és el vostre ofici?**

Pintor y soldador.

- **Què espereu de cara al futur?**

Tenir els papers per poder treballar.

- **Heu connectat amb molta gent d'aquí?**

Coneixem persones de Càritas, de l'escola d'Adults, del Fútbol, del mercat...

- **Què us agradaria dir als cristians que us hem acollit?**

Estamos muy contentos que los cristianos nos hayan acogido y nos traten a todos como iguales. Gracias a Càritas, al mossèn, a la Dolors, a la M. Dolors y a los otros.

L'ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE FILADELFIA O ELS AL·LELUIA

A Constantí hi ha un nombrós grup de gitanos, una part d'aquests tenen com a referència cristiana els anomenats popularment Al-leluies, o dit altrament Església Evangèlica de Filadèlfia. A l'Apocalipsi una de les Set Esglésies s'anomena Filadèlfia: d'aquí en surt el nom.

La magna trobada d'aquesta Església que es va fer al Poliesportiu el mes de maig i la vitalitat del nucli que actualment s'està organitzant, seguint amb la voluntat d'exposar les diferents religions del nostre poble, fa que sigui oportú parlar-ne aquí i ara.

L'origen

El moviment evangèlic gitano neix el 1950; els seus orígens es troben a França i concretament en la persona de Clement Cosset, un catòlic convertit al protestantisme que evangelitzava a Rennes. Un gitano li va demanar que curés el seu fill de la tuberculosi. Es va produir el miracle i a partir d'aquest moment Cosset va sentir-se mogut a evangelitzar el món dels gitanos i de seguida es va estendre el Moviment.

El 1969, fou reconegut i acceptat oficialment per l'Estat Espanyol com a Movimiento Evangélico Gitano de España. Va ser els anys vuitanta que hi hagué una "conversió en massa" dels gitanos espanyols als Al-leluies.

L'objectiu és l'evangelització dels gitanos.

Característiques

Com totes les esglésies protestants, neixen de la Reforma de Luter del segle XVI. Ara bé, aquesta té característiques de les anomenades esglésies evangèliques i una important adaptació a la cultura gitana. No hi ha normes institucionalitzades.

Com església pentecostal és carismàtica. *El qui no tingui la gràcia de l'Esperit Sant no serà salvat, ja que ningú es pot salvar per la pròpia força*, es dona especial relleu en l'acció de l'Esperit Sant en forma de miracles. El qui té els dons de l'Esperit n'està orgullós; especialment el do de llengües (Fets 2,4) o de sanació. La inspiració, ve de l'Esperit Sant i cada u la sent a la seva manera.

Lliure interpretació de la Bíblia. No es contempla l'Evolució de les Espècies.

Es una Església senzilla, simple, intuïtiva més que dogmàtica.

El creient al-leluia, està convençut de la vida eterna; sap que la vida terrenal és un simple trànsit; i com que a confiat en la Providència. Exigeix la conversió, que de vegades vol dir canviar certs costums del gitano que ja s'hi troba bé.

Hi ha una forta voluntat d'un compliment moral i també un cert seguiment de control dels compromisos de la comunitat.

Històricament el gitano és un poble dispers i maltractat; d'alguna manera com el poble jueu; és fàcil trobar-hi semblances i sentir-se també com el poble escollit per Déu.

Agents

Hi ha el mínim d'organització jeràrquica. S'ha de parlar de pastors i predicadors, dimensió local; Evangelistes, els itinerants o els Mestres i apòstols com a màxims responsables.

La condició de Pastor s'adquireix per qualitats carismàtiques dels candidats.

Hi ha un grup d'ancians que dicten les pautes generals a seguir.

Són gitanos que prediquen als gitanos amb el propi argot. Són propers i per tant sintonitzen amb el Líder admirat i reconegut com el qui té autoritat amb capacitat per expressar l'impuls de l'esperit que li surt de dins. Explica l'experiència pròpia.

Culte

El baptisme, com una redempció dels pecats, es rep a l'edat en que de manera conscient i voluntària el creient accepta.

El culte està centrat únicament en la Bíblia.

Es prohibeixen les imatges, com a totes les tradicions protestants.

La vivència religiosa fa que el gitano "es deixi portar" per la inspiració que ve de l'Esperit Sant

El cant, les lloances, els gestos i les expressions lliures s'adapten a la cultura gitana.

El parlar llengües sovint es fa amb paraules curtes i intel·ligibles.

El do de curació i de visions que alguns tenen formen part del culte.

El respecte i culte als morts uneix especialment als gitanos de tot el món. Es manté el dol d'una manera visible.

Aglutina el col·lectiu de gitanos i manté la cultura i unes tradicions que li són pròpies. Dóna identitat i per tant és el grup de referència i de diferenciació de molts gitanos.